

ת"פ 29258/02/20 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד אלמוג בשארי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 29258-02-20 מדינת ישראל נ' בשארי

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד רונן
גינגולד

המאשימה

נגד

אלמוג בשארי באמצעות ב"כ עוה"ד יוסי
בוקר וגולן אהרון

הנאשם

הכרעת - דין

א. כתב-האישום וזירת המחלוקת:

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973. נטען, כי בתאריך 4.2.19 החזיק הנאשם בדירתו במושב גינתון את הסמים הבאים:

GBL בנפח 28 מ"ל.

MDMA במשקל 20 גרם.

קוקאין במשקל 0.25 גרם.

LSD בנפח 1.2 מ"ל.

קנביס במשקל 2.22 גרם.

KETAMINE במשקל 0.1422 גרם.

וכן נטען שהחזיק משקל דיגיטלי.

הנאשם הודה, כי החזיק בביתו את הסמים והמשקל המתוארים בכתב-האישום וכי הם שייכים לו.

ואולם, הנאשם כפר בטענה, כי החזיק את הסמים שלא לצריכה עצמית, אלא טען שהחזיקם לשימוש הפרטי.

לפיכך, כלל חומר הראיות שנאסף בחקירה הוגש על-ידי הצדדים בהסכמה, ונפתחה פרשת ההגנה בעדותו של הנאשם אשר העיד מטעמו שלושה עדים נוספים.

יצוין, כי ב"כ הנאשם טען בסיכומיו והעיד את הנאשם גם ביחס לשאלות הנוגעות לחוקיות החיפוש שנערך בדירת הנאשם, ביחס לטיב ההסכמה, לקיומם של עדים, להסקת מסקנות שגויות של השוטרים וכיו"ב שאלות עובדתיות.

ב"כ הנאשם הציג בסיכומיו טיעונים נרחבים הנוגעים לשאלת חוקיות החיפוש, אך אלו היו חייבים לסמוך עצמם על בירור עובדתי וכזה לא נערך.

כך, למשל, יש לשאול, כיצד מבקש ב"כ הנאשם שבית-המשפט יכריע בין גרסת הנאשם לגרסת השוטרים המחפשים בכל הקשור לשאלת ההסכמה והעדרה, אם האחרונים כלל לא נחקרו בחקירה נגדית על-ידו ועוד כהנה וכהנה שאלות, ובכלל זה השאלות הקשורות לעדה יוליה, שאת הודעתה הגיש הנאשם בהסכמה.

על כן, מאחר וכל חומר הראיות הוגש בהסכמה, ובכלל זה גם דוחות הפעולה של השוטרים המחפשים, ואלו מלמדים על קיומה של כניסה כדין אל הבית ועל הסכמה כדין לחיפוש (ת/4) הוא מושתק מלטעון טענות עובדתיות כלפי החיפוש, שאותם לא הציג להם בחקירות נגדיות.

תגובתו של נאשם לכתב-האישום פורשת את זירת המחלוקת והמאשימה אינה נדרשת להוכיח מעבר לכך, ובכלל זה לשער עבור הנאשם אילו טענות "יזכור" להציף רק בסיכומיו.

ואכן, תגובת הנאשם לאישום במעמד ההקראה הייתה כדלקמן:

שמה תאמר, כי הנאשם שב בו מחזית המריבה, שהוצגה במעמד ההקראה, אך במעמד פתיחת הליך הבאת הראיות ניתן למצוא עיגון מחודש לזירת המחלוקת, כדלקמן:

הנה כי כן, המוצגים הוגשו בלא כל הסתייגות.

יחד עם זאת לא אצא פטור בלא כלום, ואציין כי מעבר לנדרש, אני מקבל את טענות המאשימה בסיכומיה בפרק הדין בעניין זה (עמודים 2 - 4 לסיכומיה).

עיון בת/4 מלמד, כי השוטרים הגיעו למקום כדי לחקור חשד, שלפיו הנאשם נקט באלימות כלפי חברתו - יוליה.

בהתאם לסמכותם בדין, שבסעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח חדש) תשכ"ט - 1969, השוטרים נכנסו אל תוך הבית כדי לבדוק את החשד האם "**פשע בוצע זה מקרוב**" (אלימות).

כאשר הם שוחחו עם המתלוננת הלכאורית - יוליה (שעל עדותה וויתר ב"כ הנאשם) היא הפנתה את תשומת ליבם לכך שהנאשם מחזיק בסמים.

בשלב זה, בוצע חיפוש בהסכמת הנאשם.

הנאשם בעדותו אישר, כי העניק את הסכמתו לחיפוש: "**שאלו אותי אם אפשר חיפוש ואמרתי להם כן...**" (עמוד 4 שורה 27). וכן: "**ואז הוא שאל אותי אם הוא יכול לעשות חיפוש, אמרתי שכן**" (עמוד 5 שורות 5 - 6). וכן: "**שאלו אותי אם אני מוכן לחיפוש ואמרתי שכן**" (עמוד 5 שורות 8 - 9).

הנאשם ביקש להדגיש כי החיפוש נערך בהסכמתו, משום שעניין זה משרת (לשיטתו) את עמדתו כי מדובר בסמים שהוחזקו לצריכה עצמית, כדי לשכנע שאין לו מה להסתיר ולפיכך הסכים לחיפוש.

על כן, **מעבר לנדרש**, במצב דברים ראיתי שכזה, כאשר הנאשם העיד שאכן מסר לשוטרים **הסכמה לחיפוש**, כאשר כלל חומר הראיות הוגש מבלי דרישה לחקירות נגדיות, כאשר הנאשם וויתר על עדותה של יוליה, וחזית המריבה שפרש, **אני דוחה את טענתו של הנאשם בעניין אי חוקיות החיפוש.**

אני קובע כי הנאשם הסכים לחיפוש ואני מקבל את הדוחות ותוצריהם כראייה קבילה.

ב. דיון:

השאלה העובדתית העומד לדין היא האם הנאשם החזיק את הסמים **שלא לצריכה עצמית** כטענת המאשימה או שמא החזיקם **לצריכה עצמית כטענתו.**

בעניין זה אפנה אל הנתונים הבאים:

ראשית, אפנה אל החזקה הקבועה בפקודת הסמים ביחס לסמים שביחס אליהם נקבעה חזקה:

החזקה שבפקודת הסמים קובעת כי החזקת סמים מעל המשקלים הבאים היא שלא לצריכה עצמית:

קנביס - 15 גרם וקוקאין - 0.3 גרם.

במקרו, ביחס לשני סוגי סמים אלה, החזיק הנאשם **כמות נמוכה** מן הקבוע בחוק המצמיחה את החזקה המדוברת.

הנאשם החזיק 2.22 גרם **קנביס** ו- 0.25 גרם **קוקאין**.

אכן, יש ממש בדגש המאשימה לעניין כמות הקוקאין (0.25 גרם) שכמות זו נתפסה בתוך המטחנה (ראו בעניין זה חוות דעת מומחה ת/7 סעיף 8 + הממצאים בסעיף 8). כלומר, יש להניח כי אם זו הכמות שהנאשם הותיר במטחנה בה נהג לטחון את הסם לצורך שימוש, ואם אלו **השאריות**, הרי שיש להניח כי הסם שנטחן היה במשקל גבוה יותר. ועדיין, זוהי הנחה בלבד ואין לדעת מה הכמות האמתית שנטחנה באותה מטחנה וכיצד היא חורגת מן הכמות הקבועה בחזקה.

ביחס ליתרת הסמים שאותם החזיק הנאשם לא קבעה הפקודה חזקה מבדלת בין החזקה לצריכה עצמית לבין החזקה שלא לצריכה עצמית.

הסם מסוג **GBL** בעל כינוי הקושר אותו לביצוע מעשים מיניים חמורים, אך הוא גם משמש לצריכה עצמית בלא ההקשר החמור שנודע לו. הנאשם העיד, כי הוא מבצע שימוש בסוג הזה של הסם במסגרת קיום יחסי מין (עמוד 7 שורות 4 - 6).

הנאשם בעדותו תיאר את אופן השימוש בסמים הנוזליים ולדבריו **שימוש חד פעמים כולל 2, 3** טיפות (עמוד 9 שורה 23). והנה, לפחות סם ה- GBL כולל נפח גדול יותר - 28 מ"ל. אמנם, לא הוכח כמה טיפות הן 28 מ"ל, אך יש להניח כי מדובר בטיפות רבות, והנה הנאשם הוא שפטר את התעלומה כאשר העיד שמדובר בכמות המספיקה **לכ - 5 - 6 שימושים** (עמוד 9 שורה 32), וטען כי כמות זה שווה כדי 6 טיפות (עמוד 10 שורה 29).

כאמור, לא הובאה ראיה כמה טיפות הן 28 מ"ל ובית-המשפט לא יכול להסיק מסקנות שכאלה מתוך ידיעה שיפוטית.

המאשימה בסיכומיה הפנתה לחוות דעת שהוגשה במסגרת תיק אחר, וממנה ביקשה שאסיק את מסקנותיי (עמוד 5 לסיכומיה). אבהיר למאשימה, שמעבר למזירות, שבהפניית בית-משפט זה **לראיות שהוצגו בתיק אחר ולא**

לובנו בפניי כדין, הרי שחוות דעת אשר הוגשה בתיק האחר הינה, **מבחינת התיק העומד בפניי**, עדות מפי השמועה כהגדרתה, וחסרת קבילות ומשקל.

בכל הקשור ל - **LSD** המאשימה הפנתה בסיכומיה **לגזר-דין** שניתן בתיק אחר, ממנו עליי להסיק את המסקנה, לטענתה, שהדין קבע ביחס לכמות המדוברת. בכל הכבוד, איני מאמץ את הפנייתה זו כמקור שבכוחו לקבוע מה הדין ביחס ל - 1.2 מ"ל שהיא הכמות העומדת בפניי.

בכל הקשור ל - **MDMA** איני סבור כי העובדה שהסם (כ - 20 גרם) הוחזק בשתי אריזות שונות מלמדת, כי החזקתו הינה שלא לצריכה עצמית, אף אם אצא מנקודת הנחה כי הנאשם רכש את שתי השקיות במועדים שונים, כטענת המאשימה בסיכומיה.

אכן, הריבוי והגיוון של סוגי הסמים עלול להוביל למסקנה, כי אין בפניי החזקה לצריכה עצמית, ויש לזכור את עדותו של הנאשם כי בסה"כ החזיק מכלל הסמים כ - 40 גרם במומצע (עמוד 11 שורה 11). אולם מנגד היא גם מתיישבת עם מסקנה של אדם מבולבל ביחס לדפוסי התמכרותו שעדיין מתנסה במגוון רחב של סוגים - החזקת "סלט" של סמים.

לסיכום: התבוננות בכמות הסם, כשלעצמה, נוכח הסבריו של הנאשם לדפוס הצריכה של הסם המדובר, מובילה למסקנה כי החזיק את הסם מסוג GBL שלא צריכה עצמית.

שנית, הנאשם העיד כי הוא "בחר נורמטיבי, עובד בעבודה מסודרת... שנקלע לעולם הסמים בעקבות משבר הימורים שהיה שנה וחצי לפני" (עמוד 4 שורות 1 - 2). הוא ביקש להציג איתנות כלכליות המאפשרת לו לרכוש את הסמים המתוארים. לפי דבריו, הוא מרוויח שכר חודשי יפה (תלושי שכר וטופס 106 - נ/2) והוא בעל הוצאות מחייה מינימאליות (עמוד 7 שורה 2). דברים דומים מסר גם בהודעתו במשטרה (ת/3): מסר ששכרו החודשי 12 - 13 אלף ₪ בחודש, מסר כי היה קונה כ - 40 גרם סמים (כולל) לחודש (ת/3 עמוד 3).

לדבריו, בעדותו, ההוצאה החודשית שלו עבור רכישת הסמים הגיעה עד כדי "4.000 ₪ לחודש" (עמוד 7 שורה 11).

ואולם, **מעדותו** (עמוד 7 שורה 16) **מעדות אביו** (עמוד 18 שורה 25 והלאה) **ואחותו** (עמוד 20 שורה 12 והלאה) התברר, כי באותה עת רבצו על הנאשם **חובות למלווים בשוק האפור ולבנקים שעלו כדי 220,000 ₪**. בני משפחתו העידו כי הם נאלצו לשלם את חובותיו. עניין טופח על פני טענתו בדבר קיומם של מקורות עצמיים למימון הסם.

לסיכום, אני קובע כי הנאשם לא הוכיח איתנות כלכלית המובילה למסקנה, כי היה בעל מקור הכנסה שאפשר לו, כשלעצמו, לרכוש ולהחזיק את הסמים המדוברים, בתדירות הצריכה כפי שטען לה. חוסר איתנות זו תומכת במסקנה בדבר החזקת הסם שלא לצריכה עצמית.

שלישית, בטרם שבוצע החיפוש אמר הנאשם לשוטרים המחפשים, כי הוא מחזיק את הסמים לצריכה עצמית (ת/4: "...כן אז מה יש לי סמים וכן עשיתי סמים עם חברים לפני שהגעתם...כשנשאל האם יש משהו שלא אמור להיות הוא שאל "כמו מה סמים?" והשיב "כן").

הייתה זו תגובה מידית בעניין זה.

הוא העיד: "אמרתי, כן משתמש בסמים, צורך סמים, אני צורך סמים, אני משתמש בסמים באופן קבוע. שאלו אותי אם אפשר חיפוש ואמרתי להם כן..." (עמוד 4 שורות 25 - 27).

התנהלותו בכל הקשור לנסיבות ביצוע החיפוש הייתה כזו המלמדת, לכאורה, כי אין לנאשם מה להסתיר.

גרסתו במשטרה הייתה הודאה בהחזקת הסם לצריכה עצמית: "...והסמים אך ורק לשימוש עצמי ולשימושי האישי" (ת/1 שורה 5). וכן: "אני אדם נורמטיבי שנקלע לעולם הסמים והכל לשימושי הפרטי האישי" (ת/1 שורה 43).

ואולם, ביחס לסם ה - **GBL** מסר: "בקבוק שקיבלתי מחבר שנקרא G סוג של סם אהבה. **מעולם לא ניסיתי אותו לא יצא לי לבדוק אותו**" (ת/1 שור 53).

הנה כי כן, כיצד יכול הנאשם לטעון ברצינות, במשיכה אחת, כי הוא החזיק בסם הזה לצריכה עצמית ומנגד שהוא מעולם לא ניסה אותו?

לסיכום, אמרתיו של הנאשם במשטרה בכל הקשור לסם מסוג GBL בהחלט מובילות למסקנה, כי את הסם הזה החזיק הנאשם שלא לצריכה עצמית.

רביעית, הסמים נתפסו בביתו של הנאשם בסלון הבית - לא מוסלקים (ת/4 + ת/5), כפי שהיה מצופה ממי שעשוי היה להתנהל מי שהחזיקם שלא לצריכה עצמית.

לכאורה, נתון זה יכול לשמש לזכות הנאשם, אשר ביקש להציג מצב כי הנה אין לו מה להסתיר.

ואולם, יש לזכור, כי הנאשם הופתע מהגעת השוטרים לביתו - הגעתם הייתה לשם בירור חשד אחר, ורק באופן אגבי התגלה כי הוא מחזיק את הסמים.

על כן, אין לנתון שלפיו החזיק את הסמים באופן גלוי בביתו כדי להטות את הכף.

חמישית, המכשירים הנלווים שנתפסו ברשותו של הנאשם - הצלחת, כלי העישון והמטחנה - בהחלט מתיישבים עם הטענה בדבר החזקה לצריכה עצמית (עמוד 6 שורות 23 - 26).

אכן, המשקלים האלקטרוניים, בהחלט יכולים לרמז על החזקה שלא לצריכה עצמית, במיוחד נוכח הסבריו הפתלתלים של הנאשם, אך מנגד הם גם מתיישבים עם טענת הנאשם, כי ביקש לשקול לעצמו את הסם, בביתו, לאחר קנייתו הן לשם הצריכה האישית והן כדי לבדוק האם רכש את הכמות כפי שרכש ובכל אופן עדיין מתיישבים עם קיומו של ספק סביר.

המבחנות לאיתור איכות הסם, שאותן קנה הנאשם באינטרנט, יכולות להתיישב גם עם הסברו של הנאשם שרצה לבדוק את איכות הסם שבו השתמש (עמוד 11 שורות 30 - 31).

שישית, הנאשם העיד, כי הוא לא היה מאפשר לאחרים לעשות שימוש בסמים שנתפסו ברשותו: "ש: למי היית נותן להשתמש בקוקאין שלך ? ת: לאף אחד, הכל שלי. גם כשבאים חברים, הכל שלי" (עמוד 8 שורות 23-24).

ואולם, מנגד, אפנה אל האמור בהודעת יוליה פטרוב (11/ת) **אשר הוגשה בהסכמה** וראו הערת בית-המשפט בעמוד 9 שורות 1 - 3:

הודעת יוליה, מלמדת, כי היה מקרה שבו הנאשם יצא להלוויה "....הוא לקח אתו גוש של קריסטל, ביקשתי ממנו שישאיר לי קצת, הוא השאיר לי, אחרי זה הוא חזר בערב ביחד עם חבר בשם שחר אני חושבת ואז הם התחילו לשותות ולהריח קריסטל" (שורות 7 - 9).

הנאשם נשאל ביחס לגרסתה זו והשיב תשובה, שאינה מתיישבת עם אמרתה של העדה שהוגשה בהסכמה: "אין דבר כזה....יוליה מנסה להפליל אותי" (עמוד 8 שורות 28 - 31).

הודעה זו, אשר הוגשה בהסכמת הנאשם ואף ביוזמת ב"כ, המלמדת, כי הנאשם מסר ליוליה את הסם לשימושה, והיא שוללת מתוך תוכה, את טענת הנאשם, כי הוא החזיק את הסם מסוג קוקאין לצריכתו העצמית.

מסקנתי, כי ביחס לסוג זה של הסם, למרות הכמות הקטנה, הוצגו ראיות המלמדות כי הנאשם החזיק את הסם שלא לצריכתו העצמית.

ג. מסקנות:

אני סבור, שבכל הקשור לסם ה - GBL - נוכח כמות הסם בנפח 28 מ"ל, יחד עם טענת הנאשם במשטרה כי הוא מעולם לא השתמש בסם, ואף אם אקבל את עדותו הסותרת בבית-המשפט בדבר שימוש יומי של 2 - 3 טיפות, יחד עם העדר האיתנות הכלכלית - כל אלו בהחלט מובילים למסקנה כי הנאשם החזיק את הסם שלא לצריכה עצמית.

אני סבור, שבכל הקשור לסם ה - קוקאין במשקל 0.25 גרם, הרי שלמרות הכמות הקטנה, נוכח הודעתה במשטרה של יוליה פטרוב (ת/11), כפי שתוארה לעיל, אשר הוגשה לפי רצונו של הנאשם - יש בהודעה זו, יחד עם אי מתן ההסבר בעדותו ביחס לאמרתה, והעדר האיתנות הכלכלית, כדי ללמד על החזקה שלא לצריכה עצמית, שכן הנאשם מסר לה סם לשימושה ודי בכך כדי ללמד כי אין מדובר בהחזקה לשימוש עצמי.

אני סבור, שביחס ליתרת הסמים שמצוינים בכתב-האישום - נוכח הכמות שצוינה, וכלל הנסיבות שתוארו, עדיין נותר ספק סביר, שמא החזיק הנאשם את הסמים לצריכה עצמית.

ד. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם כדלקמן:

בעבירה של החזקת סם **שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (ביחס לסם מסוג GBL בנפח 28 מ"ל + קוקאין במשקל 0.25 גרם).

בעבירה של החזקת סם **לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) סייפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (ביחס ליתרת הסמים שצוינו בכתב-האישום).

ניתנה היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020, במעמד הצדדים